

ΜΠΑΤΣΟΙ- ΤV- ΠΡΥΤΑΝΙΚΗ ΑΡΧΗ...

...ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ

Τελικά κανείς μα κανείς δεν θέλει να καταργήσει το πανεπιστημιακό άσυλο. Επικαλούμενοι την «υπεράσπιση» του από υποτιθέμενες μικροφθορές στα παλιά κτήρια των ηλεκτρολόγων, το Σάββατο βράδυ 20 Φλεβάρη, οι πρυτανικές και εισαγγελικές αρχές καλούν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις μέσα στην Πολυτεχνειούπολη. Οι έκνομες πράξεις που τόσο θίγουν την ακαδημαϊκή ελευθερία είναι δύο πάρτι παρεών νεολαίων - το ένα στο χώρο των χημικών μηχανικών και το άλλο στο κτίριο της ΣΕΜΦΕ. Τα κομάντο της ομάδα Δέλτα, με πλήρη υποστήριξη από δύο κλούβες με διμοιρίες των ματ εισβάλουν έφιπποι στους διαδρόμους της σχολής. Τραμπουκίζουν, ξυλοφορτώνουν και τελικά προσαγάγουν 30 άτομα, τα οποία αφήνονται ελεύθερα μετά από λίγες ώρες χωρίς κατηγορίες.

Πάνε δεκαπέντε χρόνια από την τελευταία εισβολή-εκκένωση του πολυτεχνείου το '95 από την αστυνομία με τις σημερινές συνθήκες να είναι εντελώς διαφορετικές: οι μπάτσοι τώρα πια εισβάλουν και χωρίς να εκδηλώνονται πολιτικά γεγονότα (κοινωνικοί αγώνες και έκρυθμες καταστάσεις). Με την εφαρμογή του νέου νόμου- πλαισίου ο χαρακτήρας του πανεπιστημιακού ασύλου αλλάζει ριζικά. Σύμφωνα με τον νόμο, αρμόδιο όργανο θα είναι πλέον το πρυτανικό συμβούλιο (πρύτανης και δύο αντιπρυτάνεις), πράγμα που σημαίνει ότι η απαίτηση να υπάρχει φοιτητική συναίνεση για την άρση του ασύλου παύει να υφίσταται. Ετσι λοιπόν ο Μουτζούρης και κάθε Μουτζούρης μπορεί και καλεί τους μπάτσους ανά πάσα στιγμή για... να «προστατέψει» το άσυλο, από καταλήψεις, εκδηλώσεις, πάρτι και εξωπανεπιστημιακά στοιχεία, τα οποία τώρα πια θεωρούνται παράνομα, εφόσον παρακωλύουν την εκπαιδευτική διαδικασία και το «δικαίωμα στην εργασία».

Για εμάς το πανεπιστημιακό άσυλο δεν αποτελεί έναν στείρο χώρο «αγνής ακαδημαϊκής έρευνας», μέσω της οποίας, για να μην ξεχνιόμαστε, προωθείται τεχνογνωσία για τα κυρίαρχα στρατιωτικά και οικονομικά συμφέροντα. Ούτε μια θεσμισμένη όαση στην έρημο των καπιταλιστικών σχέσεων, ένα άβατο για τις αστυνομικές δυνάμεις. Αποτελεί μία κατάσταση μέσα από την οποία εκδηλώνονται συστηματικά ο ανταγωνιστικός προς την εξουσία λόγος και οι αντίστοιχες πρακτικές. Και ως τέτοιο το υπερασπιζόμαστε.

Ως εκ τούτου το άσυλο δεν νοηματοδοτείται στα έδρανα της βουλής αλλά στο δρόμο και στους κοινωνικούς αγώνες. Εμείς το ορίζουμε και όχι αυτό εμάς. Και αυτή η κατάσταση δεν ισχύει μόνο στα πανεπιστήμια: τον Δεκέμβρη οι μαθητές έδιναν άσυλο στην Πατησίων, οι καταλήψεις δεν χρειάζονται νομικά πλαίσια, αποτελούν κοινωνικά κερτημένα.

Απέναντι στην γενικότερη στοχοποίηση των πανεπιστημιακών χώρων και των εγχειρημάτων μέσα σε αυτά δεν έχουμε παρά να απαντήσουμε με την συνεχή νοηματοδότηση του πανεπιστημιακού ασύλου στη βάση του κοινωνικού χαρακτήρα του.

ΟΥΤΕ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΥΤΕ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ: ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΚΑΤΟΧΥΡΩΝΕΙ Ο,ΤΙ ΦΟΒΑΤΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ